

BUTLLETÍ CÀRITAS DIOCESANA DE LLEIDA

Resposta davant del Covid-19

ABRIL 2020

Al costat de les persones: El compromís no tanca

La situació d'excepcionalitat que estem vivint ens ha obligat a replantejar-nos molts aspectes de la nostra vida personal, social i professional. Cal viure-la com una oportunitat i aprofitar-la per revisar i repensar el nostre estil de vida.

A Càritas també ens ha obligat a fer-ho. Des de l'inici hem adaptat la nostra activitat a les circumstàncies del moment i tot l'equip professional i voluntari ha posat de la seva part perquè les necessitats més bàsiques de la població més vulnerable continuessin satisfetes amb les mínimes repercussions possibles.

Ja sigui teletreballant, ja sigui atenent i coordinant les atencions presencialment o telefònicament, ja sigui reforçant la nostra xarxa de col·laboració amb altres entitats, hem continuat amb la nostra missió.

Des del passat dia 17 de març hem atès 54 famílies (amb el que s'han beneficiat unes 200 persones) que s'han presentat directament a les nostres instal·lacions o han vingut derivades d'altres entitats. Atenem les demandes de roba i de bugaderia que ens venen derivades de centres d'atenció a les persones sense sostre. Continuem visitant els assentaments amb l'objectiu d'oferir aliments (s'han repartit uns 70 lots) i les nostres Càritas Parroquials segueixen actives a l'hora d'atendre necessitats bàsiques com l'alimentació.

Tanmateix, i en resposta a l'acció d'acompanyament que ens caracteritza, ens preocupem per saber com viuen les persones vinculades a la nostra entitat la situació d'excepcionalitat. No hi ha dubte que els canvis que hem tingut que dur a terme a títol personal no han estat fàcils i cal un aprenentatge i un suport. El moment ha portat a conèixer amb situacions difícils d'adaptació, de pèrdua de treball i d'ingressos econòmics, de malalties, de mort, d'abandonament, etc...

Desitgem que aquest butlletí serveixi per atansar-nos una mica més, malgrat la distància, per saber una mica més els uns dels altres i sobretot per prendre consciència de que malgrat les dificultats seguim units i treballant per la població més feble i vulnerable de la nostra societat en coherència amb el nostre compromís cristià.

Rafael Allepuz Capdevila,
director de Càritas Diocesana de Lleida

Càritas segueix treballant en temps de Coronavirus

Com ho estem vivint?

Davant la situació extraordinària que ens ha tocat viure, hem preguntat a algunes persones de la casa com ha afectat al seu dia a dia l'arribada del Covid-19. Persones voluntàries, treballadores, participants... Vols llegir què expliquen?

Aquí us en deixem alguns testimonis!

Ens en sortirem!

Tres setmanes a casa, ja!! Qui ens havia de dir que viuríem una situació com aquesta.

Jo treballo en una escola bressol, i aquest curs, amb infants de 2 anys. Us podeu imaginar el meu dia a dia i l'activitat que em genera: jocs, soroll, moviment, rialles... i sobretot, sobretot... **molts petons i abraçades**. I m'agrada fer esport, anar a caminar, anar a classes de ball, anar a veure la meva mare... . De sobte, d'un dia per l'altre, em diuen que no puc sortir de casa!!

Però com soc una persona positiva, el primer que penso és que descansaré, faré feines que tinc pendents des de fa temps, em posaré al dia amb la feina de l'escola... .Però no ha sortit tal com jo m'esperava. Us explico.

Amb l'equip de l'escola, estem redescobrint **una altra manera de treballar** i de poder mantenir el contacte amb els nostres infants i llurs famílies. Això és prioritari per nosaltres. I sabeu què? També estem trobant temps per poder **compartir coses importants** que ens estan passant: pèrdues de familiars estimats i altres esdeveniments més joiosos.

I tot i aquestes circumstàncies, em considero una **persona molt afortunada**. Estic a casa, si, però estic acompanyada de la meva parella i dels meus fills: podem dinar tots junts, cosa que fins ara era molt difícil pels diferents horaris, puc passejar pel pati i prendre el sol, puc continuar ballant, em puc comunicar, gràcies a les noves tecnologies amb totes aquelles persones que estimo, i que per sort, són moltes, tot i que em falta l'escalfor de les seves abraçades, i estic aprenent a mirar amb uns altres ulls, a copsar els detalls petits, a valorar-los i a compartir-los.

Temps de confinament si, però temps per aprendre i per fer-nos més forts.

Ens en sortirem !!

Montse Abella, Secretaria Col·legiada

Joves compromesos

Se'ns està fent difícil portar amb normalitat el confinament a casa. Personalment, està sent **tot un repte**, ja que abans m'encantava estar a casa i deia que a mi no m'importava no moure'm, però ara que no tinc cap més remei no es tot tant fàcil. Per treure alguna cosa positiva de tot això dir que, després de tot, **valorarem més el que és la nostra vida quotidiana** i de tot el que gaudim. Qui no troba a faltar un cafè al bar del poble amb els amics? O sortir a sopar a un restaurant? O donar una simple volta pel Carrer Major sense haver de comprar res?

Durant aquest confinament, és impossible no pensar en totes aquelles persones que viuen al carrer i no tenen llar per poder passar la quarantena. Em trenca el cor haver de pensar que hi ha gent en aquesta situació. Dir que no tots tenim la sort de passar aquests dies amb una llar amb menjar assegurat i que no està malament plantejar-se què pot fer un des de casa per ajudar a algú que no està passant un bon moment. Per cert, aquesta **reflexió és vàlida durant tot l'any**, no solament ara amb aquest estat d'alerta!

Marta Antolín, programa Joves en Valors

Ens trobem davant d'una crisi d'escala mundial que ens afecta tots els àmbits i que ha tingut uns efectes molt perjudicials tant en l'àmbit econòmic com en l'àmbit social.

Personalment, estic vivint aquesta situació a casa junt amb la meva família, intentant seguir amb la meva rutina diària i pendent de totes les instruccions vinent per part de la Universitat. En el sentit emocional, estic vivint aquesta situació amb molta tristesa i una mica de por, no només per tot el que està passant sinó també **per com es presenta el futur**, per com aquest fet marcarà el nostre esdevenir.

A més, hi ha gent que està passant tota aquesta situació lluny de casa seva i dels seus familiars, crec que ho estan patint molt més, ja que si un, estan ja rodejat dels seus, sent aquesta angoixa, por i soledat de vegades, no m'arribo a imaginar un que no pot sentir aquesta calor que ens proporciona la família

Laurel Jordan, programa Joves en Valors

Estar més pendents dels altres

Aquests dies tant estranys els estic vivint amb **enyorança per no poder veure la gent**, ara amb reflexió pensant com de sobte hem agut de canviar el nostre ritme de vida. Els canvis només sortir cada uns quants dies per comprar i recollir la premsa i després a casa sense veure a ningú, **ara fa uns dies que faig mascaretes** que es reparteixen per qui ho necessita, també passo més bé l'estona.

En aquests dies també faig una reflexió de la vida que portem, donar-nos compte que d'un dia per l'altre la vida pot fer un gir inesperat, **estar més pendents dels altres** i trucar-los per telèfon per veure com es troben.

Montserrat Bacardí, programa de Gent Gran

Com ho viuen als habitatges?

Per tal de fer-nos sensibles amb la realitat que vivim i aproximar-nos a les persones que viuen als habitatges de Càritas, compartim una vivència de tres dones que viuen a un dels nostres pisos.

Maria Gema: “Somos 3 mujeres africanas dos de nosotras con hijos que vivimos en la casa de Cáritas. Os queremos contar cómo estamos pasando el confinamiento en casa y como lo pasamos.”

Lidie: “Lo que pienso y le pido a Dios que pase rápido este confinamiento, yo nunca había vivido una cosa así, los niños sin escuela en la casa y nadie puede salir a la calle. Y cuando ahora pienso que hay gente en la calle que no tiene donde vivir, me pone triste y me entra una sensación rara en mi cuerpo, pero yo le doy gracias a Dios que en este momento tengo comida, tengo una casa donde estar yo y mi hijo, pero hay mucha gente que no tiene lo mismo, por todo esto muchas gracias a Caritas...”

Maria Gema: “Intentamos cumplir con las normas de la enfermedad, cada vez que salimos a la calle a la vuelta y entrar en casa, tenemos que lavarnos las manos y protegernos para que nuestros niños no se enfermen. Estamos muy preocupadas por las personas que ya se han contagiado, esta es una situación muy dolorosa, nosotras también tenemos familia en África y también vemos cómo lo pasan ahí y la gente que no tienen casa, viven en la calle y no tienen que comer, cada día lo están pasando fatal.....”

Mariama: “Pasamos el día en casa sin salir, mirando la televisión para ver las noticias preocupadas por todo lo que está pasando, quiero que esto termine pronto.....”

Lidie: “En la casa estamos bien, somos tres mujeres que estamos como en familia con nuestros hijos, nos llevamos bien, vemos la televisión, jugamos con nuestros hijos, hacemos todo lo que podemos....”

Maria Gema: “Hacemos lo que dice Lidie, intentamos que los niños lo pasen bien, que hagan sus deberes en casa. Preocupadas porque no sabemos hasta cuándo tendremos que estar en esta situación.....”

Lidie, Mariama i Maria Gema, programa d'Habitatges

Més temps pels nostres

Ésta está siendo una situación complicada, pero estamos sacando lo mejor que podemos. Compartir con la familia, haciendo comidas, disfrutando y organizando la casa con unidad, sobre todo respetando las instrucciones que nos han dado como medida de protección.

El salir a comprar un día a la semana, como medida para cuidarnos y a nuestra familia, está en nuestras manos. También tengo que salir por mi trabajo y luego para casa. De todo esto saco cosas positivas. La principal es que me está dando más **tiempo para estar en casa para compartir con mi hija.**

Olga Gutiérrez, programa d'Acollida

Crear comunitat

Tot es paralitza a l'exterior però dins de la teva llar, la vida continua. Sona el despertador, et dutxes, esmorzes, teletreballes, fas els deures de l'escola amb la teva filla, feines de casa...

La primera setmana va ser com un **període d'adaptació**, et vas acostumant a la nova realitat. Te'n adones que no estàs preparada per a treballar des casa teva, et trobes molt limitada i amb grans dificultats per compatibilitzar tots els aspectes de la teva vida. Sense voler, la teva vida fa un gir de 360 graus. Has de crear **nous hàbits**, des dels senzills, com canviar l'hora del despertador, fins a altres que no havies fet mai, com fer esport a casa.

Una vegada, passada la primera setmana, et fas més conscient de la nova situació i intentes marcar-te una rutina per a que la teva vida sigui el més semblant possible a allò que portes fent 38 anys, però no sempre és fàcil. En alguns moments et sents preocupat, estressat i amb incertesa sobre què passarà en el futur: alguna persona del meu entorn es contagiarà per aquest virus? **Tornarem aviat a la normalitat?** A quants canvis haurem d'enfrontar-nos quan tot això hagi passat?

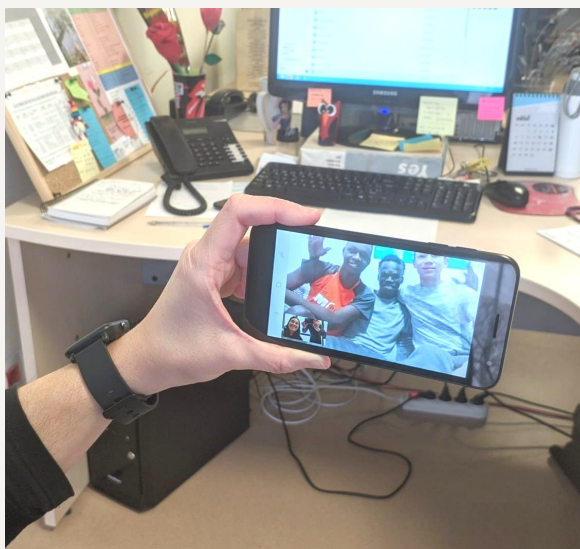
Però aquest confinament també està suposant aspectes positius en les nostres vides. M'ha **donat temps per mi mateixa**, per la família, per poder aturar-me, pensar i reflexionar sobre la meua vida i sobre tot allò que, per falta de temps o qualsevol altra excusa, mai ho havia fet.

T'adones de les coses importants per a tu: estar amb la teva filla, quedar per sopar amb els amics, amb la teva parella, fer un dinar familiar. M'ha mostrat la importància que té estar envoltat de persones a les quals estimes i que t'estimen. També ha **creat comunitat**: tothom està lluitant per aconseguir un mateix objectiu. Saber que ens està afectant a tots per igual ha estat el que ens ha portat aquesta visió global i de comunitat.

S'ha creat una solidaritat espontània. Quan es va informar que la població de risc eres les persones grans, els més joves es van posar a la seva disposició sense demanar res a canvi. Les persones necessiten d'altres persones per viure.

Espero que aquests valors que s'han creat perdurin en el temps.

Yovanna Urrea, treballadora social

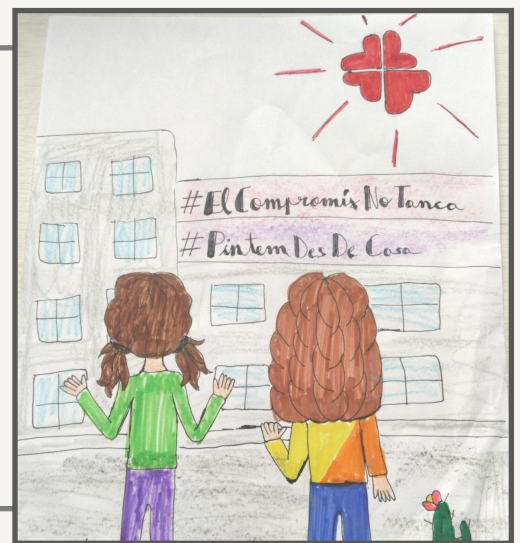
I tu...
...vols compartir-nos el teu temps

El programa de Gent Gran ens convida a explicar les vivències que les persones grans estan vivint en aquest període de confinament.

Un diari del dia a dia, una reflexió en moments de calma, una poesia inspirada en els moments en què estem vivint... Aquí tot s'hi val mentre sigui un relat en **primera persona!!**

Pels més petits de la casa i els no tan petits. Envia'ns un dibuix d'alguna cosa que estigueu vivint en aquests dies on hi surtin els cors de Càritas i no t'oblidis d'escriure les etiquetes **#ElCompromísNoTanca** i **#PintemDesDeCasa**!

Vols compartir el teu testimoni? Una reflexió? Un conte? Una poesia? Volem escoltar i llegir a tothom!! **Com fer-nos arribar la vostra vivència?**

- Per email a **comunicació@caritaslleida.net**
- Per **WhatsApp** al **973 28 30 81**
- Portant-nos-ho en mà **quan acabi el període de confinament**
- Per xarxes socials (facebook.com/**CaritasLleida** o **@CaritasLleida** a Twitter o Instagram)

**AL
COSTAT
DE
LES
PERSONES**

#ElCompromísNoTanca